

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514201411
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8514201411.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený REMEDIUM LEGAL s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava -mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739 proti žalovaným: 1/ rade X. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/XX, XXX XX X., t.č. 3 E. street, N. W., BD X X BV, V. B., štátny občan SR, právne zastúpený Advokátska kancelária Mgr. Štefan Rybovič, s.r.o., so sídlom Budovateľská 36, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 47 253 088, 2/ rade F. O., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXX/XX, XXX XX X., t.č. X E. street, N. W., BD X X BV, V. B., štátna občianka SR, 3/ rade X. B., nar. XX.X.XXXX, bytom X. XXX, XXX XX K., štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica, adresa na doručovanie Nám. Josipa Andriča č. 1, Chorvatský Grob, 900 25, IČO: 42 264 154 v konaní o zaplatenie 2.945,40 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného v 1.rade proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa sp.zn. 2C/171/2014-321 zo dňa 19.10.2020 takto

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie súdu 1.inštancie v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o nároku na náhradu trov konania žalobcu voči žalovanému v 1.rade a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie I. vyslovil, že žalobca má proti žalovanému v 1.rade, žalovanému v 2.rade a žalovanému v 3.rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60 % s tým, že ich výšku určí súd samostatným uznesením po právoplatnosti veci samej.

2. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 251, § 255, § 262 ods.1,2 a § 470 ods.1,2 Civilného sporového poriadku (ďalej C.s.p.).

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca sa podanou žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade spoločne a nerozdielne a žalovanému v 3. rade zaplatiť istinu vo výške 2945,40 Eur s príslušenstvom, s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia ostatných žalovaných ako aj náhrady trov konania. Žalobou uplatnený nárok odvádzal od zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 03.02.2006, ktorú žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade uzatvorili ako dlžníci a žalovaný v 3. rade na seba prevzal ručiteľský záväzok. Predmetnou zmluvou bol žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade poskytnutý spotrebný úver vo výške 100.000,-Sk.

4. Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 2C/171/2014 zo dňa 07.06.2016 bola prvým výrokom žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade spoločne a nerozdielne a žalovanému v 3. rade uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.356,32 Eur, úrok z omeškania vo výške 148,10 Eur, ročný úrok z omeškania 8,5 % zo sumy 2.356,32 Eur od 12.08.2013 do zaplatenia a to všetko do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo

žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných žalovaných. Druhým výrokom bola v prevyšujúcej časti žaloba zamietnutá. Tretím výrokom bolo rozhodnutie o trovách konania ponechané na čas právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.03.2017 a vykonateľnosť dňa 21.03.2017.

5. Teda spor bol právoplatne rozhodnutý rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 2C/171/2014 zo dňa 07.06.2016 bez toho, aby bolo rozhodnuté o trovách konania, s tým, že rozhodnutie o trovách konania v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 30.06.2016 bolo ponechané na čas po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

6. V súdnej veci ide o konanie, ktoré začalo ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý však bol dňom 01.07.2016 zrušený zákonom č. 160/2014 Z.z. (správne 160/2015 Z.z.) Civilným sporovým poriadkom (C.s.p.), preto súd prvej inštancie postupoval v súlade s ustanovením § 470 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Oslobodenie od povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane nie je možné. Ani v prípade, ak bolo neúspešnej strane priznané oslobodenie od súdnych poplatkov (ktoré sa vzťahuje len na jej prípadnú poplatkovú povinnosť), nezabavuje ju to povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Ak strana nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech vo veci, t.j. každá strana (žalobca aj žalovaný) je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Vo všeobecnosti platí, že ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí.

8. V súdnej veci o trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. teda podľa zásady úspechu. Žalobca bol v konaní čiastočne úspešný. Pri žalovanej sume vo výške 2.945,40 Eur s príslušenstvom bol žalobca úspešný v časti zaplatenia sumy 2.356,32 Eur s príslušenstvom čo predstavuje 80 % úspešnosť. Žalovaní boli úspešní v časti istiny 589,08 Eur s príslušenstvom, čo predstavuje ich 20 % úspešnosť. Z uvedeného vyplýva, že úspech žalobcu prevyšoval úspech žalovaných o 60 % a v takom rozsahu má žalobca nárok na náhradu trov konania o neúspešnejších žalovaných.

9. Napokon súd prvej inštancie konštatoval, že od nadobudnutia účinnosti C.s.p. súd musí najprv rozhodnúť o nároku úspešnej strany sporu a až po nadobudnutí právoplatnosti výroku o nároku, rozhodne o výške trov úspešnej strany. Preto v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalovaný v 1.rade. Poukázal na znenie ust. § 166a ods.1, § 166e ods.1, 2, 3 a 4 a § 167e ods.1 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii č.7/2005 Z.z. Uviedol, že pre správnosť a úplnosť je potrebné uviesť, že uzneseniu vydanému súdom prvej inštancie, ako aj rozsudku vo veci samej predchádza uznesenie Okresného súdu Prešov zo dňa 11.12.2018 pod sp.zn. 2OdK/718/2018 v právnej veci navrhovateľa - dlžníka: X. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, XXX XX X., zastúpený centrom právnej pomoci - Kancelária X., so sídlom kancelária Q. 40, 080 01 X., o návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka. Súd rozhodol tak: I. Vyhlasuje konkurz na majetok dlžníka X. O., nar. XX.XX.XXXX, A. XXX/XX, XXX XX X., II. oddlžuje dlžníka tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v tomto konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia. Predmetné uznesenie o oddlžení bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 242/2018, v kapitole konkurzy a reštrukturalizácie. Nadväzujúc na hore spomenuté skutočnosti a zákonné ustanovenia je zřejmé, že odvolateľovi oddlžením zanikol záväzok vyplývajúci z rozsudku vo veci samej, keďže konkurzný súd rozhodol o zbavení dlžníka všetkých dlhov, a teda pohľadávka žalobcu sa vo vzťahu k odvolateľovi stala nevymáhateľnou. Podľa právneho názoru žalovaného v 1.rade by súd prvej inštancie mal na túto nevymáhateľnosť pohľadávky

voči odvolateľovi ako žalovanému v I.rade prihladiť aj bez námietky odvolateľa. To znamená, že súd prvej inštancie je povinný hľadiť na odvolateľa vo vzťahu k pohľadávke, ktorá sa stala nevymáhateľná (§ 166b), ako by na neho hľadel, keby rozhodol o trvalom upustení od vymáhania pohľadávky čo sa nestalo. Nadväzujúc na nevymáhateľnosť pohľadávky vo veci samej by súd prvej inštancie mal zároveň rozhodnúť o zastavení konania v tejto právnej veci. V opačnom prípade sa podľa právneho názoru žalovaného v 1.rade jedná o konanie contra legem, resp. nesprávne právne posúdenie veci. Podľa teórie civilného procesu rozhodovanie o náhrade trov konania má dve samostatné fázy. Prvou je rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania, o ktorom rozhodne súd bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Pokiaľ má konečné rozhodnutie formu rozsudku, rozhodne súd o nároku na náhradu trov konania samostatným výrokom, ktorý má povahu uznesenia. Výrok o nároku na náhradu trov konania má povahu tzv. závislého výroku, a to z dôvodu vzájomnej väzby medzi výsledkom sporu a priznaním, či nepriznaním nároku na náhradu trov konania. S poukázaním na vyššie uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia je podľa právneho názoru žalovaného v 1.rade zjavné, že uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa ako súdu prvej inštancie je vo vzťahu k odvolateľovi ako žalovanému v 1. rade nesprávne, a tak nie je možné od neho spravodlivo žiadať, aby sa podieľal na náhrade trov konania, v čo i len čiastočnom rozsahu. Preto žalovaný v 1.rade žiadal, aby odvolací súd jeho odvolaniu vyhovel, uplatnil zásadu plnej jurisdikcie, zmenil uznesenie a vyslovil, že I. žalobca nemá proti žalovanému v 1.rade nárok na náhradu trov konania. II. Žalovaný v 1.rade má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, vrátane trov konania na súde prvej inštancie.

11. K odvolaniu žalovaného v 1.rade sa vyjadril žalobca. Stotožnil sa s uznesením súdu prvej inštancie. Navrhol, aby odvolací súd postupoval ex offio v zmysle ust. § 167e Zákona o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

12. Vyjadrenie žalobcu bolo zaslané na vyjadrenie právneho zástupcovi žalovanému v 1.rade. Ďalšie vyjadrenie do spisu predložené nebolo.

13. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v jeho napadutej časti, t.j. vo výroku o nároku o nároku na náhradu trov konania žalobcu voči žalovanému v 1.rade v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 C.s.p. a contrario a zistil, že odvolanie žalovaného v 1.rade je dôvodné.

14. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

15. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov uvedených žalovaným v 1.rade ako konštatuje, že o nároku o náhrade trov konania bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 19.10.2020. Jednalo sa o rozhodnutie následne po právoplatnosti rozsudku súdu Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 2C/171/2014-297 zo dňa 07.06.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.03.2017. V bode III. tohto rozsudku súd prvej inštancie vyslovil, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

16. Z uznesenia Okresného súdu X. č.k. 2OdK/718/2018-19 zo dňa 11.12.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.12.2018, teda pred vydaním uznesenia o trovách konania vyplýva, že na majetok dlžníka X. O., žalovaného v 1.rade bol vyhlásený konkurz. Zároveň mu bol ustanovený správca Konkurs end reštrukturalizácia, k.s. so sídlom kancelárie J. XXX, V. nad K., 093 01. Z bodu IV. uznesenia vyplýva, že oddlžuje dlžníka tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v tomto konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia. Predmetné uznesenie o oddlžení bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 242/2018, v kapitole konkurzy a reštrukturalizácie.

17. Podľa ust. § 167e ods.1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

18. Z dôvodu, že súd prvej inštancie rozhodol dňa 19.10.2020 a konkurz na žalovaného v 1.rade bol vyhlásený dňa 17.12.2018, teda viac ako rok predtým, má odvolací súd za to, že bolo úlohou súdu prvej inštancie zohľadniť túto skutočnosť vo svojom rozhodnutí.

19. Preto odvolací súd postupom podľa ust. § 389 ods.1 písm.a/, b/ C.s.p. zrušil uznesenie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o nároku na náhradu trov konania žalobcu voči žalovanému v 1.rade a postupom podľa ust. § 391 ods.1 C.s.p. vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. Úlohou súdu prvej inštancie bude postupovať v zmysle ust. § 167e ods.1 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii a vo veci znova rozhodnúť.

21. Súd prvej inštancie v novom rozhodnutí rozhodne i o trovách odvolacieho konania v zmysle ust. § 396 ods.3 C.s.p.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.